

ΟΤΙ ΕΠΕΣΕ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΜΥΑΛΟ ΜΟΥ ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΜΕΣΑ ΜΟΥ ΤΟΣΟ ΒΑΘΙΑ

Απόσπασμα από το βιβλίο Αναφορά στο Γκρέκο του Νίκου
Καζαντζάκη

Μαλακό το μυαλό του παιδιού, τρυφερή σάρκα του, ο ήλιος,
το φεγγάρι, η βροχή, ο αέρας, η σιωπή, όλα πέφτουν πάνω
του, ζύμη αφράτη είναι και το ζυμώνουν. Το παιδί ρουφάει τον
κόσμο με απληστία, τον δέχεται το σπλάχνο του, τον
αφομοιώνει και τον κάνει παιδί. Θυμούμαι, καθόμουν συχνά
στο κατώφλι του σπιτιού μας, έλαμπε ο ήλιος, καίγονταν ο
αέρας, σ' ένα μεγάλο σπίτι στη γειτονιά πατούσαν σταφύλια,
μύριζε ο κόσμος μούστο, κι εγώ σφαλνούσα τα μάτια
ευτυχισμένος